

12
Dies 1^a. pro opore scoti. Ita se hie nā eis ad dnas, sicut nā
eā ad pās subales: sed nā eā qd e sub una pā adhuc hie aptu
dine saltē remotam ad alias: qd sibi nā, qd e unus indus con-
tracta per una dnam, habe aptudine saltē remotam ad eendū
in multis. Ors. dist. Mai. as. nām ita eis in aliq. ita
se hene qd dnas, sicut nā eā qd pās: nā tō ita se hene in
omnibus. Dein. e. Abn. d. qd. cont. Mai. rō e, quia cum nā
eā distinguat. reat. apās, pō nāt. amittere unam, d. reci-
pere aliam, pōnq. nā e murd. si hieat aptudine remotan-
ad alias recipiendas. Atcū nā eis qd e in uno indus nā
hē dist. a dnis, (q. u. scoti supponamus. ad distingu. pōr)
nec pō nāt. nec dicitur amittere una pām, d. recipere
aliam; pōnq. nā e curdcat. hene aptudine remotā ad aliam
recipiendam.

Dies 2^a: nā eis a pē rei e in multis: qd hie aptu-
dine ut sit in illis. An. pē. l. cont. quia bene valet
arg. ab actu ad pōm. Ors. dist. An. as. nām coim. apē rei
e in multis pōr: nā ut e in illis pōr: qd eis, sigd.
ois nā, qd dant. a pē rei pōr, s. singl. dein. ad cont. s. trid.
nām a pē rei hene aptudine, ut sit actu in illis pōr: nā
uotr: nā aut. ut sit actu in illis pōr, i. qm. quatenus
eis; siquidem hane aptudinem apē rei em. per illud

prob. 3°. Illud qd hie unitim pntel^r hie daptudine^r
 ad eendū in multis: sit nā qn ē contracta hie unitim pntel^r?
 q hie aptudine^r sal remotam ad eendum in multis. Dis. dist.
 Mai. Ass. illa^r ē veram, si procedat de re q ita hie unitim^r
 pntel^r, ut sit liba d dngs. n il si procedat de re q ita hie unitim^r
 pntel^r ut n ore liba d dngs; q rōe schē nā qn ē contracta; deim
 proprie dist. Min. d h. cont.

Instabie. Nā in mōis hie aptudine^r seu pntel^r ut abstra-
 hat^r: q hie aptudine^r remotā ad eendum in multis. His conce-
 dit^r ab oibus. H. cont. quia ubi pntel^r nā abstrahit statim hie
 aptudine^r pntiam ad eendum in multis: q illa qz hie in injuri-
 bus ut abstraheret, q dicit^r remota ad eendum in multis.
 q n ē negat^r aptudine^r remotam reperiri. Dis. c. hris. d. 2°.
 cont. Ad eū prob. c. hris. d. q. utraqz cont. Bū ē quia
 pntel^r seu aptudo q dāt^r in nā contracta ad huc ut abstra-
 hat^r, ordinat^r ad ipsam abstrahē, que ē actus valde dngs
 ab actu eendi in multis: q illud pntel^r nullo mō uocari pnt
 aptudo remota ad eendum in multis. Nā aptudo remota
 (si claret^r) ordinaret^r imōe ad ipsū actū eendi in multis d n
 ad aliū.

Quast. 4.
 Art. 1. ubi.

J.

108
De vte a p̄ri, an
tantu per Intellum.

Anteq̄ q̄ resoluat, aliqua arunt prae notanda, & imprimis
colligi ex dō m̄ reliḡ q̄ in nō uti reperunt, praecipue
reperiri vntē praeiūs, & aptitudinē praeiam descendē
in multis. Q̄tsi roges quānam illas sit prior in nā, Desomi-
tate praeiūs, si sumatū prout ē pura negatō, s̄. prout
praesandit nam in e signō rōis, seu in fieri quasi, cē simpli
procedit aptitudine, quia prius ē nām comō et praesam,
q̄ cē aptam. Si autē accipiatū prout ē pruatō cē. prout re-
peritū in nā hinc ut aptitudinē, ut hinc ē posteriori apti-
tudinē illa supponit in subō. Quodsi aliqui ipso vntas
praesens (prout ē pruatō) dicitū cē sub ut apti, nō ē
in intelligendū quasi aequē cē ut apti resultet in nā:
sed qd̄ sub ut illa persistat & p̄seueret in eadē nā, nec abo-
leatū q̄ aduentū aptitudinis, prout ē pura negatō.

2. no. idē cē quare & de vte a p̄ri, ac qua-
rare, utrius vntas praesens, & aptitudo coeant nō cōi api-
ri, & ante operōem Intellus, an ut post illa t̄m. No. 3.
nam cōi p̄ria hinc ē Status. ut Status (q̄ ē vocatū Status
soliditatis, seu antia, seu cōtra) & qm̄ nā sumit

absolute

absolute in sua propria accidentia. Inq̄ statu, nā nec ē contra-
ta, nec abstracta, sed ē tm̄ nā in se. 2us Status (qui et ap-
pellat̄ Status contractivus) ē q̄ nā sumit̄ conuenientia cu
suis in prioribus q̄ dicit̄ contractantes. 3us (qui uocatur Status
abstractivus, seu estia obuia) ē q̄ nā ē praesens per Intell^{us}
et sumit̄ prout ē obuia in illo, representata in aliquo corū.

Art. 2us.

Quomodo res coe distinguantur ab Inferioribus.

Idē ē querere q̄mō res coe distinguantur ab inferioribus, ac
querere q̄mō gr̄is methi in se distinguantur. Ut et quae p-
fectius enodet̄. Notandum ē imprimis, dist^{io} ēē dupl^{em}. Una
d^{icitur} a p̄ rei, quia inuenit̄ in rebus ante operem Intell^{us}.
Alia a p̄ Intell^{us}, quia n̄ inuenit̄ in rebus a p̄ rei, sed per
Intell^{us} p̄ rei. Dico a p̄ rei, dicit̄ in real^{ibus}, et modal^{ibus}. Realis,
ē quae dicit̄ in rebus, quae (sicut dicitur) possunt existere
separata: ut se hiet Soc, et Stat, vel Soc, et eius quantitas.
Modalis, seu formalis, ē quae dicit̄ in rebus, quae una p̄ ex-
istere sine alia: n̄ tm̄ uice uersa: ut se hiet quantitas, et
eius figura. Dico per Intell^{us} dicitur in duob^{us} rōis rōat̄is

& in diem rois roata, seu uirtu? e a que pt ab Inttu
 sine punto in re, seu p conus sinonimus, ut qm distingui-
 mus petrus in priuam, & sabu? 2a e que pt ab Inttu
 cu? punto in re, seu per conus in adaequatos, & n sinonij-
 mus, intelligendo aliqz rem tanqz plures, cu? in ipsa a pi
 rei sit una & ead; ut qm per Inttu distinguius dia attri-
 buta in se, ac si sint plura, vq: stiam & iustiam, cu?
 in a pi rei in deo in re n distinguantur.

Not. dem e grus methos nit aliud ee, qz gra & spes &
 dia eentes cuiusq? rei, ut se her, uiuers, aial, sensitiuus,
 & reliqz qz series pranti subia constituit; qui ois grus
 continent, & includunt in qzlibet indua vq. in Soc. Dicit.
 q? quomā producti grus in eodem Soc. in re distinguant?
 In qua re duplex e snā satis celebris, in scholis

Prima Socia, & discip. asserentiu? grus meth. distin-
 qui in se d pi rei, n reati, sd modate, seu pstr. Et e.
 quia si grus meth. n distinguerent in se, sequeretur petrus
 & paulus coire & diuere in per uia & eandem rem: sed
 hoc diu n pt; quia ead res n pt ee coeendi, & disci-
 endi: q? dm e quod distinguant a pi rei. Et: Max quia
 Petrus vq. coit cu? paulo per humanitatem, & differt ab illo

per

22
oia illa, q̄ de gradibus melius solent dici: s̄ n̄ ita contingit
ut ex actis constabit, & ex processu ordiet̄: q̄ nulla ē necessitas
distinguendi gr̄us meth. plusq̄z univ.

Quapp̄ ad u^m arg. pro op̄ōe scoti cōm petro, & paulo coire
& d̄ri per unam & eandem rem inditam a p̄ri: n̄
per unam & eandem rem inditam per Intell^u. Nam q̄is hūnitas &
petritas sine una & ead̄ res indita a p̄ri: q̄ Intell^u t̄ s̄
duae; q̄d sufficit, ut petrus dicat̄ coire cū paulo, & d̄ri ab
illo per unam & eandem rem, s̄ q̄ d̄ri pot̄ h̄c. Ad contr̄. s̄
d̄ri, ad petrum, & paulo, coire in hūnitate & d̄ri per d̄ri
inducantes sunt, & univ. n̄ u^m pot̄. Dem. n̄ cont. Nam adhuc
ut d̄ri coire & d̄ri sunt, sufficit d̄ri univ. in hūnitate
& petritate; ut aut̄ dicant̄ coire, & d̄ri pot̄; opus ē ut
hūnitas, & petritas distinguant̄ per unam Intell^u.

Sed u^m c. Ans. Mai. & Min. & dist. Cons. ad hūn. n̄ dis-
tingui a p̄ri a soc; distinguunt̄ ab illo per Intell^u cū p̄ri
in re: quod satis ē, ut p̄ri n̄ sit idēntica. Nam adhuc ut
est idēntica, opus erat ut n̄ distingueret̄ eius p̄riat̄ &
subt̄ cū p̄ri in re, sicut p̄ri per cōm. Senonijmus.
q̄d t̄ n̄ ita contingit in illa p̄ri | Soc ē h̄o.

Art. Bus

De virtute a peccati, seu in i natura status.

Hanc quæst. h. pot. procedere in vna opione, q. n. distinguit nã
coet. ab infirmitas. h. in opione Scot. qui illa distinguit a pe
rei ab infirmitas. Igit. pro resolut. sit.

Prima etc. In opione, q. n. distinguit grus meth. a peccati,
n. datur vte a peccati seu in i nãe statu. It. quia ut nã sit dñs,
det hinc unitem præcious, & aptitudinẽ: sã nulla nã a peccati hãt
unitem præcious & aptitudinẽ: q. nulla nã a peccati, seu in i nãe
statu, e. utilis. Max. & cont. recte procedunt. p. Min. quia
unitis præcious & aptitudo n. dant, nisi in nãe cõ: sã in hac
opione, q. grus meth. n. distinguit, nulla datur nã cõis a peccati.
sã oia & singula: q. nulla datur nã, q. a peccati hãt unitem præcious,
& aptitudinẽ, & cõitõ nã datur a peccati, q. actu sit vte.

Consp. quia si nã a peccati e. utilis, p. q. in i statu
Antecederet sua infirmitas a peccati: sã in opione q. grus methos
n. distinguit, nã in primo statu n. antecedit sua infirmitas a
peccati sã om. per Intell. q. vntali statu n. pot. e. utilis.

2a etc. In opione & quoe grus methos distinguit a peccati,
n. datur vte a peccati, seu in i nãe statu. Ita docet
Curs. huc lo. & in huc. a. sec. 3. i. Fons & alius, & suar. Pr. 10.

quia

quia ut nō in i^o statu cēt vltis, dicit illi coriē vntas p^occē-
ois & aptitudo: sō nō coriunt: q^o v^o Mai: & cont p^orit. Pr^o Min.
quia nō sōm sō, & in i^o statu accepta cō: p^ont à p^o rei ante-
cedit oia imp^oria, sōt coriē independētia ab imp^oriis, quōis &
cā p^orit; itēmq^o p^oritā cēntia, ac nec^o: sō vntas p^occēois,
neq^o & independētia, neq^o p^oritā d^o nā cēntia, neq^o nec^o; sō t^o
contingētē, (ut ois fēntē): nē dēnq^o sequēt^o vntā independē-
tiam (aliquā inueniēt^o in imp^oriis, sōquēdē adhuc
nā ē independētia ab illis): q^o absolute talis vntas p^occē-
ois & aptitudo nō coriunt nā à p^o rei, sēu in i^o statu, et
coriūt nā nullo nō ē vltis.

2° sic argumentor: ut nā in i^o statu cēt vltis, dicit
nullo sē absq^o d^ois contrahētib^o: sō in i^o statu nō ē
absq^o d^ois: q^o in illo nō ē vltis: Mai: coriūt recipit. Pr^o Min;
quia ut nā dicit^o cē simpl^o, sēne d^ois, dicit illas ante-
cedere p^orit^o d^ois (i. sat p^orit^o instans reale):
sō nō illas antecedit p^orit^o instans, sō t^o p^orit^o nā, sēu
independētia: q^o in i^o statu nō ē absq^o d^ois. Mai: huius syll^o
es eo p^orit, quia si minor p^orit^o, q^o instantā nā suffice-
ret, ut nā dicit^o cē absq^o d^ois (ut aliq^o in eodē instāti
illas hēat) it^o in eodē instāti reali, p^orit simpl^o app^ori.

subtr, pra, & eius privatio. i. dicitur & illius. carentia; qd in in-
Phia e' absurdum. Nam aut prius est eis qd, quia si na' eis an-
tecederet dicitur prioritate dicitur a pi rei, sequeretur, se nam recte
estesse extra sua inferiora; & contra dicitur fuisse dicitur illud.
qd sub absurdum e'.

*Expediunt arg. si.
conclue³ precedete³.*

Sunt in aliq arg. i. 2^{ae} claus precedentes; & si. dicitur. e. sufficit
dicitur virtus unius aliq duo, ut aliqd a pi rei competat uni illor.
& n' alteri. Id grus meth. vq. huius & petrus distinguunt virt.
q' bene poterit unitas praecivis, & aptudo coire huius a pi rei,
quociat petro. q' in via opioe, q' n' distinguit grus methis,
concedi pot' esse a pi rei. *Br.* Nam quia diuinus Intus
& voluntas distinguunt in virt: & in produere vbi dicitur
competat Intui dicitur & n' voluntati: q' sufficit dicitur virtus
unius aliq duo, ut aliqd tribuatur a pi rei uni illor. quin tri-
buatur alteri. *Br.* dicitur. Nam. as. dicitur virtus in ali-
quo duo sufficere, ut aliqd a pi rei competat uni illor, *quid.*
quin competat alteri: n' u' sufficere, ut aliqd competat forte
vni. quin competat alteri. Nam a pi rei n' s' forte duo, id

missand

tm.

12
tm pntu, illa q' uirtu distinguit. pntu tm pntu duo, qn per
nra Intlu' conipiunt' per centus madaq'as. Dem. C. Min.
& dist. cois p'p'ort. Ad prob. Mai. e. Mai. & dist. Min.
ass^o p'roducere utru' diu' competere Intlu' diu', & n' uoluntati
a p'ri rei pntu, n' u' pntu; (sequidem a p'ri rei competit Des,
qui e' Intlu', & uoluntas). At pntu, Intlu', & n' uoluntati, com-
petit tm, postq' ipse Intlu' diu' per nris cois dist' acta
& dia uoluntati, tanq' si eant dua res a p'ri rei diuisa.

a p'ri rei

2° si nulla unitas coit a p'ri rei noi, quae n' coit
singl, vg. Socii, sequit' n' dari unitate pntu. Sed hoc n' e'
dm, (quia tollereti' de medio pntu' re motu' uoluntati quae in
ipsa unitate pntu consistit): q' dm e' p'ri a p'ri rei cois
aliqu' unitate noi cois, quia coit singl, vg. Socii. Ad Mai.
quia unitas pntu n' coit singlibus; q' si ois unitas quae coit
a p'ri rei noi cois, coit et singlibus sequit' nulla dari a p'ri rei
unitate pntu. Des. Mai. e' ueram si intendant tm nullas
dari a p'ri rei unitate pntu, indistam a p'ri rei, a numerali.
Ad prob. Mai. dm unitate pntu reperiri a p'ri rei in singlibus
sunt tm distam a numerali; sicut & ipsa noi cois reperit'
in singlibus, sunt tm ab illis distincta: n' reperit' aut unitas
pntu in singlibus actu distincta a numerali; hoc n'

Consequit'

beneficium consequitur in intellectu autem illa distinguendum a natura h.

3°. Sola 3° priora utia hinc identitatem a se rei cum suis inferioribus: quod in illis non datur uti a se rei, dabitur enim per in duobus ultimis, siquidem non hinc identitatem cum suis subis. quod non est negandum absolute dari uti a se rei.

Contraque certia ut bona. Si. Anis quia 4° & 5° uti plerumque distinguuntur reate a subis, Cui per in visibili, & albo: quod sola priora tria utia hinc identitatem cum suis subis.

Ors. e. Anis, & N. cert. Quid est quia 4° & 5° quartum & quintum probabile non habeant identitatem cum suis subis; hinc in identitatem cum suis inferioribus: ut in visibili hinc identitatem cum hoc, & illo visibili, & albo cum hoc, & illo albo; agnoscuntur abstracti & praeconclui ut sint utia; ut autem hinc abstractio non datur a se rei, non datur uti a se rei in abstracto.

In odantr arg. 3° & 4° c. loc. 2°

Quia 2° c. loc. quae asserit non dari uti a se rei, est in opinione distinguente gratias methodos. Dices est. Nam quoniam est contracta, hinc unitatem praeconclui, & certum est uti: sed nam in statu non est contracta (siquidem quoniam est in illo, antecedit sua inferiori

promoti

122
prioritate nã: q̄ in ēo statu hie unit̄s p̄cioris, et cont̄ ē
utis à p̄i rei. Compr. quia nã in ēo statu n̄ ē ut̄ d̄ijs: q̄ ē
sine illis: & cont̄ ē utis. Ad arg. Br̄i. N. Mai. quia m̄
iã contractam, & ē p̄ciorisam; dat̄ quoddam medium
(nempe iã s̄m se, seu ē in ēo statu). In quo nã neque
ē contracta, neque p̄cioris, seu n̄ contracta. Dim. c.
Min. & N. cont. Ad compr. s̄tr. c. h̄is, & N. cont. Br̄iã,
quia prioritas nã, q̄ nã antecedit d̄ias, n̄ sufficit ut ipso
nã elicti ē sine d̄ijs; h̄oc. n. opus erat, ut antecederet
d̄ias p̄iorit̄ d̄ioris. Atque adeo p̄ aliquod instans reale: qd̄
t̄n̄ dici n̄ p̄t. quia iam darent̄ r̄deat̄ Plat. & r̄i h̄oc. e.
quia maior duratio requirit̄ ad affirmandam etiam de aliq̄.
sub̄er, q̄z ad affirmandam n̄ etiam de illo.

2°. Nã s̄m se, seu in ēo statu hie aliq̄z unitatem:
sã illa unitas n̄ ē numeralis, ut p̄i: n̄ ē et fortis: q̄i ut v-
nit̄s p̄cioris, q̄ sufficit ad ut̄: q̄ nã in ēo statu ē otis.
2° 2^a p̄im Min. quia unitas fortis descendit ad nã ad
in p̄ioris; n̄ ita ad illa, q̄z nã hie in ēo statu. q̄ signũ ē qd̄ illa
n̄ sit fortis. Br̄i. N. 2^a p̄im Min. Adius prob. N. illa
unitate, q̄z nã hie in ēo statu, n̄ descendere cum nã

ad invidia; cui n. sit unitas formalis, nec descendit. & iō per
talem unitate, n. dī nā simplr una, sđ tm sm quid, & pnt
vī et. IV. utranq̄ cont.

3°. Nā in 3° statu n. hit maiore unitate, q̄z hit in 1°:
et tm in 3° hit unit^o p̄ciōis sufficientem dāt: q̄ et
illa^o hebet in 1°; quia Intlus n. p̄t tribuere nā maiorem
unitatem, q̄z illa ex se hēat, a p̄ci rei, seu in 1° statu. Res.
D. Mai. Ad eius p̄oc. D. Ans. Nam unitas p̄ciōis q̄z
Intlus tribuit nā in 3° statu, ē multo maior, q̄z unitas p̄ciōis,
q̄ dāt in nā in 1° statu; siquidē unitas p̄ciōis excluditōis
contractiōis a nā. q̄ neque comitāō illa^o in invidiis, qđ
tm multo aliter contingit in unitate formalī, ut ex dō cons-
tare potest.

Actus alī, nempe identitas cu invidiis (sal in
quatuor p̄mis vltibus) dāt a p̄ci rei: q̄ et aptitō ad illū dabi-
t a p̄ci rei: q̄ talē nā, quā talēm hit aptitudē erit vltis a
p̄ci rei. R. i. e. contra. quia actus supponit p̄ciōem: q̄ si actus dāt
a p̄ci rei, dabit et et p̄ciōi seu aptitō ad illū. Res. ad hīs actū
vltis dāt a p̄ci rei p̄nt: n. a formalī. Dīō ē quia n. q̄libet
identitas nācis cu invidiis, ē p̄cis actus alī, sđ illa tm,
q̄ supponit nām p̄ciōem unam, & abstractam per Intlus, atque
adē in 3° statu.

Art.

22
De Statu. 4us
De natura utris in 2° Statu.

2^a natura status.

2us Status est quem natura habet, quando est contractus, & vocatur Status
contractus. Et quod in hac re duplex ratio est a aliquibus. Quod
asserentur nam in 2° Statu esse utile, quod ut est plene, aduersant
dari duplex ut; unum quod appellant potestatem & admetamus, & de
quo procedunt de iure. Et potestatem quod. 1. a. 4. Aliter quod uocant actu.
dicunt igitur nam in 2° Statu esse aliquid utile, si quidem potestatem, sed
actualem.

Pr^o haec ratio est, quia Aristoteles definiuit utrumque esse unum in multis:
quod intelligitur nam quod est contractus, esse utile, & contra dari utile actualem in
2° Statu. 2° nulla potestatem debiti persuasum ut potestatem induit: sed agitur
quod natura habet quod est abstracta, & potestatem ad eundem in multis: quod non destruit potestatem
actualem contra in multis: quod persisteret utrumque, quod actu potestatem in multis.
Contra quia bene ualeat arguere ab actu ac potestatem: sed natura de facto est in
multis quod est contractus: quod huius potestatem seu aptitudinem ad eundem in multis.
& contra est utile. 3° in 2° Statu dantur partes utris (ergo in
illis dantur petrus & paulus): quod in eodem dicit dari utile. Pr^o contra
quia partes, & utrumque de parte relata. quod non potestatem esse unum sine alio:
quod si a parte dantur partes, dicit dari utile in 2° Statu.

cuius revera in illo statu n̄ dicitur una, sed multa n̄c, ut s. quot si dicitur.
 et contra n̄ datur una, apud, sed multa, quare q̄libet sit ad eundem
 in unum om̄; et quis in 2° statu electus unus na fructu, sed t̄ n̄ sufficit
 ut illa in tali statu n̄ sit utilis, nisi forte p̄nt̄. quod n̄ ē ad intentionem?
 Ad 3^u. c. An̄, et p̄: cont. An̄ ē, quia n̄ opus ē d̄ari t̄le in eod̄ eod̄m
 statu in quod datur p̄nt̄ia: sufficit n̄ si id ē d̄at̄ in 3° statu, ut
 datur; p̄nt̄ia ē in 2°. Ad prob. contra p̄: An̄, quia v̄, et parte
 (ut constat ex q. v. a. s.) n̄ si p̄nt̄ relata, sed potius absoluta, et
 id n̄ opus ē unum ēstat eaque, sed in eod̄ statu ad aliu.

Art. 5us.

Quis dicitur utilis in 3° statu.

3°. Status ē quem n̄a h̄et, q̄n̄ remanent̄ abstracta, seu p̄cisa
 a d̄ijs contractibus in sp̄i intelligit̄, s. in cōtra.

Cois q̄ s̄na d̄ret n̄am in hoc 3° statu ē uti^l, quia in h̄e
 3° statu h̄ic oīa req̄ta ut sit utilis, seu d̄ute: q̄ h̄ic ē p̄r-
 fect̄ utilis. Contra ē bona; An̄. p̄r. quia n̄a in 3° statu h̄ic
 unit̄ p̄nt̄, et p̄ocuris, et aḡndine: q̄ h̄ic oīa requisita ad d̄ute.

S̄nt t̄n̄ aliq̄ an̄. contra h̄ic n̄am s̄na: i. ob̄v̄ n̄ au-
 pit unit̄ a cōtra: sed n̄a ē ob̄v̄ cōtra, inq̄ rep̄r̄t̄ abstrac-
 ta: q̄ si in se a p̄i rei n̄ ē una, n̄ poterit p̄ri una, ex arḡ

rep̄r̄t̄

reprobat in contrā. Pr. Mai. quia obui⁹ e⁹ cū potis extrinsecā
 conus: sū cū potis extrinsecā dat unitē effi⁹: q^o nā potius tri-
 buet unitē contrā, q^o illa⁹ ab illis accipiat. Pr. Mai. cū u^o
 si procedat de unitate potis: n^o u^o si procedat de unitate praeiis
 o^o intentionalis: dem. c. Min. & proport^o dist. conū. Ad prob.
 Mai. c. Mai. & dist. Min. ut. cōm potis extrinsecā tribuere
 unitē potis effi⁹: n^o u^o tribuere contrā unitate potis: ab illo
 u^o accipere unitē praeiis, q^o sufficit adute, ut C. videmus.

2°: oē obui⁹ e⁹ prius q^o conus, quo cognoscit⁹: sū tale
 e⁹ obui⁹ conus: q^o dicit e⁹ prius illis: q^o n^o p^o fieri portales⁹
 conus, & conū n^o exiit in tali conū. Mai. p^o quia obui⁹
 e⁹ cū potis extrinsecā conus: q^o e⁹ prius illis. Pr. ad Mai
 oē obui⁹ e⁹ prius conū, quod e⁹ reale (si illud heat) aut
 quod e⁹ p^ote: n^o u^o quod e⁹ obui⁹, aut forte. dem. c. Min.
 & dicit. utran. cont. proport^o. Ad prob. Mai. c. Pr. & dist.
 cont. adute, quod e⁹ reale, aut p^ote, e⁹ prius conū: n^o u^o
 quod e⁹ p^ote, & obui⁹. Nā⁹ quod hoc e⁹ obui⁹ p^o e⁹ p^o p^o p^o
 conū, & conū n^o e⁹ prius, sū posterior illis.

3°: Adhuc ut nā perfecte sit utilis, opus e⁹ ut fiat sub⁹
 actū: ut sit contracta in infirmitibus (alioquin n^o poterit de
 illis uere p^oriis: sū nā in 3° statu n^o heat sub⁹ actū (in qui-
 dem n^o e⁹ contracta): q^o in 3° statu n^o e⁹ perfecte utilis. Pr. Pr. d^o

ad utrum requiritur ut defectus habeat sub actu? sufficit enim quod habeat
 apprehensionem ad illud; cum autem non modo habeat apprehensionem ad habendum
 suum actum, requiritur etiam perfectio illius. potest ergo privari de imperiis
 apprehensione. Res. dist. Mai. asi. ut non sit utrum, requiritur ut habeat
 suum actum in aliquo statu. non autem requiritur ut illud habeat in
 eodem statu, in quo est utrum; cum ergo non habeat suum actum in
 statu, satis est ut dicatur ei utrum in 3. sunt ad hoc ut aliis
 dicatur utrum videtur, non opus est, ut actu videtur eodem tempore
 quo videtur appellatur, sed sufficit si in alio tempore, et hoc in-
 ducit.

De multipliciter ad multipliciter continuum abstrahentium

Quia utrum potest abstrahi per multos continus, sive unus totus hic, sive
 plures illius ab imperiis abstrahantur. Probabitur quod utrum sunt
 utrum, quot perveniunt continus abstrahentes? Res. quodlibet, potest
 procedere de utrum mater sumptum, de non hinc, quod abstrahitur,
 vel de utrum potest sumptum, de apprehensione (cum autem eadem ratio de omni
 privatione et de tribulatione). Pro eodem quod supra sit.

Prima est. Utrum mater sumptum non multipliciter ad multi-
 phiciter continuum abstrahentium? Res. quia utrum mater sumptum, Probabitur
 non hinc, sed non hinc, sive abstrahantur, per unum, sive

Per plures.